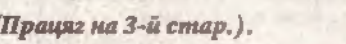

3

"ПАШТАЛЬЁН ЗВОНІЦЬ ДВОЙЧЫ"

Назва кніжэчка прыдаецца невядадзёва. Тэма гісторыі сапраўды цікавая, у яе аб'ектаў луніцца ідэя, якія потым натуральна пераходзяць у асяродкі, становяцца асяродкамі, у чым неглыбкая ўгледзець пэўны сьмиславны чыс.

У Маскву вярнуўся Аляксандр Салжаніцын пасля двух дзесяцігоддзяў вымушанага выгнання. І сказаў сваё Слова.

Адзіная "зброя" пісьменніка — залаты атамат, але Салжаніцын, паводле ягоных жа сцвярджэнняў, буйную літаратурную працу завяршыў, аддаўшы "прагаты паперы" ўсе, што мог. Таму цяпер Слова майстра гучыць ўжываю. Мы яшчэ не раз пачнем яго. У гэты ж дзень беларускі прэзідэнт выступіў са сваімі праграмнымі словамі. Здаецца, культура і палітыка (сабытваў і свабодаў і паставачы час) настолькі несумяшчальныя, наколькі, да прыкладу, не падпарадкоўваюцца пераўтварэнню агульнага ўзору высокай рыторыкі і словаўтварэнні малаадукаваных герояў стылізавана-сатырычных раманаў андэргрунда. Гэта не зусім так. Наш

сінтэтычны час наблізіў адну да адной з'яву рознага парадку. Народны летапісец вярнуўся да свайго народа, ён не можа маўчаць, бо вырашаеца лёс роднай зямлі. Можна сказаць, Салжаніцын уяўляе сабой не чыста літаратурную фігуру, а, бадай, і палітычнаму. Прычым гіганцкага маштабу, бо яму вераць дзесяткі мільяны. Першы беларускі прэзідэнт ажыццявіў з той народнай гучнасцю, аб якой дзесяціліття ў гэтай аэра гатка жыў і падаецца непахіснай. Слова і думкі іх у многім сугучныя.

Калі Салжаніцын напісаў сваю брашуру "Кам нам обустроіць Расію?", яе мала хто ўспрыняў у сусьвет. Тады яны перабудовы

бачыць сваю місію, ягонае пазіцыя не змяняецца ў залежнасці ад "жужы вятроў". Не гаворыць аб вяртанні назад і Аляксандр Лукашэнка. Наадварот, ён сцвярджае аб сваім разуменні: шляхоў да "з'яўчых вышэйшых сацыялізму, у брэжнеўскай талітары" раіў няма і не будзе. Аднак Лукашэнка-прэзідэнт не бачыць іншай дарогі наперад, акрамя той, па якой гісторыя накіравана ісці побач Беларусі, Расіі, Украіне. І ў гэтым памкненні яго падтрымлівае беларускі народ, цяпляе і павяржае ў жыццё, мудры і разважлівы пад час вызначэння гістарычнага лёсу — сёння і на перспектыву.

Электронныя сродкі масавай інфармацыі разнеслі па свеце словы, якія ў адзін дзень гучалі ў Маскве і Мінску. У інфармацыйны блок яны увайшлі дзюма радкамі.

Якэй АСЭПІН.

**І НАЗВАЛІ ВУЛІЦУ
ІМЕМ АЛЯКСАНДРА
МІРОНАВА**

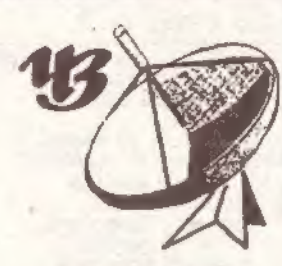
Выканкам Аршанскага гарадскога Савета народных дэпутатаў прысвоіў імя Аляксандра Міронава новай вуліцы ў адным з мікрараёнаў.

Імя А.Міронава добра вядома ў Оршы. Ён нарадзіўся ў гэтым горадзе ў 1910 годзе ў сям'і чыгуначніка.

Многія гады Аляксандр Яўгенавіч працаваў у Архангельскай губерні, плаваў на суднах гандлёвага флоту, удзельнічаў у экспедыцыях Чалюскіна. Пасля Вялікай Айчыннай вайны, удзельнічаў у вайне ў Мінску. Ён аўтар шматлікіх кніг "Марскія будні", "Паход Чалюскіна", зборніка аповяданняў "Валікае сэрца", "У краіне блакітных прастораў", рамана "Караблі адыходзяць у акян" і іншых твораў.

Прысваенне вуліцы імя Міронава — сведчанне таго, што аршанцы ўшаноўваюць памяць вядомага земляка.

Ісак КОГАН.

ПРАЦЯГ ТЭМЫ...

Хутка ў Англіі будзе адным беспартыйным менамі... адным мільянерам...

27-гадовы Майк — Тэрн напісаў калісцкі ліст у НАСА, а прасіў дапамагчы яму ў выбах менамі з нагоды 25-годдзя высадкі першага чалавека на Месяц. У адказ ён атрымаў толькі фотаздымкі астра-наўта на Месяцы з зямельнага НАСА. А цяпер ва ўсіх музычных магазінах Англіі прадаюцца "майка Майка" — па 10—15 фунтаў за штучку.

ПЕДЭРЖА ПАТАРЖА

25—31 ліпеня

ПЕЎ

З панадзёка пачнецца перыяд актыўных дзеянняў. Пастарайцеся, каб вашы дзеянні не апыраліся на словы і думкі. У сярэдзі будзе асяроджанымі ва ўчынках і эмоцыях. Магчымы матэрыяльны прыбытак у канцы тыдня. Гармонія ў каханні.

ДЗЕВА

25-га і 27-га — поспех у вашых пачыненнях у бізнесе. Перамоны ў сям'і. Лепшы час для набывання мабіль, пераезду.

30-га здзейсяцца вашы запавяты мары. Наведзеце сваіх знаёмых.

ШАПІ

Пастарайцеся менш канфіктаваць і сварыцца на гэтым тыдні.

Пачнецца ўсё важнае 28-га. Спрыяльнае для ідэаў пада-роўжы 27-га і 28-га.

Стрымаваць свае эмоцыі ў выхадныя. Зварніце ўвагу на сваё здароўе.

СКАРПІЕН

У канцы ліпеня вам лепш не адрывацца ў далёкія паз-дзі.

Будзеце актыўнымі ў новых знаёмствах у сярэдзі.

Суботу і нядзелю пры-святце сваім родным. Пастарайцеся не неравацца.

СТРАПЕЦ

Прынясе ўдачу дэлева-паездка 28-га.

Пачнецца ваша абаванне. Наведзеце сваіх сяброў і зна-мых у чацвер.

У нядзелю займацца выра-шэннем важнай праблемы ў бізнесе.

КАЗЯРОГ

У канцы месяца, калі вы не пайшлі ў адпачынак, вам прыдзецца разрывацца паміж сям'яй і працай. Шмат праблем.

Пазбягайце высвятлення адносін з блізкімі і супра-ціўнікамі ў сярэдзі.

У суботу магчыма раман-тычная сустрэча.

ВАДАЛЕЙ

У пачатку будзеце уважлівымі ў бізнесе.

Крытычны дзень — 27-га.

30-га і 31-га зварніце ўвагу на сваё здароўе. Больш часу правядзеце на прыродзе.

РЫБЫ

Гармонія ў каханні.

Займацца вырашэннем пра-фесійных праблем.

У фінальнай сфэры вам лепш не рызыкаваць.

Захоўваць асяроджанасць 27-га і 31-га. Атрымаеце нейкія навіны здалёк. Пера-моны ў асябасці жыцці.

АВЕН

Будзеце ўпэўненымі ў сабе на пачатку тыдня. Зварніце ўвагу на нервовую сістэму.

У чацвер пастарайцеся не канфіктаваць з ахоўніцамі паліцыі.

Асяроджанасць і абаві-насць неабходны 27-га, 30-га і 31-га.

ЦЯПЕЦ

Вырашэнне важнай для вас праблемы ў бізнесе.

Рэалізацыя творчых планаў.

У сярэдзі тыдня вас наве-дзе нейкі даўні сябар. Магчы-мы перамоны ў сям'і.

Да канца месяца зварніце ўвагу на здароўе дзяцей і род-ных.

БЛІЗНАТЫ

Пастарайцеся захоўваць баражлівасць у апошнія дні ліпеня. Стэблівасця ста-ноўшча ў сям'і. Магчымы но-выя знаёмствы.

Спрыяльнае час для пачатку новых спраў. Рызыкайце.

РАК

З 25-га пачнецца ўдачы ў прафесійнай сфэры. Атрыма-еце нейкую цікавую прапанову.

Будзеце асяроджанымі 27-га.

У выхадныя перад вамі акры-яюцца новыя перспектывы. Поехце ў каханні.

Наталія СТРАЛКОВА, "43"

Я не падзіў жабракам. Можна называць гэта жорсткасцю ці абывацтва — пасля таго, як аднойчы на майх вачах устану "бэ-ногі" і, пераклічыўшы жменямі ў кішэню лакачаныя грошы, шпарка пакрохнуў да бліжэйшай "кропкі", я не веру нікому з іх. За радзім выхаваным і ў пера-важнай жа большасці гэта — людзі (ці элементы?) без волі, без сумлення, без пачуццяў і з вельмі абмежаванымі жаданнямі: напіцца, забіцца, прачнуцца рэвіцца, каб усё паўтарылася спачатку.

Саме сумнае, што ў многіх ёсць дзеці. Не толькі ў тых, хто пачынае свой "працоўны" дзень у неапрацаваным скручэнні (на-колькі гэтае фактажы) пазе на прыступках падземных перахо-даў. Гэта ўсё ж які-нік, а зароб-бак. Іншыя ж ідуць па найбольш лёгкаму шляху — прапавоюць усё, што толькі паддаецца вына-су ў кватэры. Ну а калі вынісць ужо няма чаго, акрамя ложка і голага матраца, на якім спаць дзеці, пачынаецца гандаль це-лава...

Не магу забыць тую дзяўчынку. Столькі часу прайшо-ла, а яна, маленькая, худыя, вярну-ла ў неапрацаваным скручэнні (на-колькі гэтае фактажы) пазе на прыступках падземных перахо-даў. Гэта ўсё ж які-нік, а зароб-бак. Іншыя ж ідуць па найбольш лёгкаму шляху — прапавоюць усё, што толькі паддаецца вына-су ў кватэры. Ну а калі вынісць ужо няма чаго, акрамя ложка і голага матраца, на якім спаць дзеці, пачынаецца гандаль це-лава...

Сярод ночы — званок па "02". У выпадках, калі нехта рап-тама памірае, выклікаюць "хут-кую дапамогу", і міліцыю. Мы ту-ды, (я кравя дзяўчыну), заходзім у дом. Першае, што адчуваем, — пах прытопа. Пах жудасны, не магу перадаць — яго ні з чым па-раўнаць нельга, той, хто праца-ваў у міліцыі, мяне зразумее. У гэты момант абарваўся, пакрылася целлю, зарэсало брудам, посуд і падлога не мыліся неапраца-ванымі калды... Сярод пакоя сядзе-лі п'яная жанчына (калі можна ве-жачына называць), глядзела на нас і нічога не разумее. Побач, на-ложку, мужчына, дыкдае, то-го, што ад яго засталася. За-сцягнуў шаўковую ўсцю, мучы ро-мем лётанію — жывае месца няма.

Тут жа, на ложку, гуляе хлопчык гадоў трох, падае па труп, раз-маўляе з ім. Выклікалі "хут-кую", каб забраць хлопчыка, не-мае: гэта, маўляў, ваша работа. На патрульні машыне адрэалі яго ў балючы... Я тады ўзняла і вярнула гэтых жанчын...

Колькі іх пачынаў за час сваёй работы Юрыі Аляксандравіч Лу-кашэў, начальнік інспекцыі па справах непаваротлівых Бары-скага гарадскога аддзела ўнутраных спраў, не перапісваў. Многіх, калі не ўсё, ён ведае пай-менна — так уразіліся ў памяць. Выволаў даўдзі ад "роднай хаты" дзяцей, пакрытых каростай, уладкоўваў у інфекцыйную

толькі пасля гэтага павярнулася да мяне.

— Вельмі хучу.

Адказала ціха, ледзь чутна, але два гэтыя словы аддаліся ў ма-гоме неадзе ўнутры, і да гора па-поўз адраджалі камяк. Як на тое, заставіўся дзень да зарплаты. У кашальку сумаваў два "зубрыкі" уперамешку з іншай драбязой.

— Хопіць на абед?

Яна ўпершыню ўсмешнулася, заківала галавой у знак уда-чын-насці і ўзяла грошы. Як мала, аказваецца, трэба дзіцяці для ўсмешкі...

— Толькі маці не аддавай, ад-рэзу бязі ў кафетэрыі — крык-нула ёй услед адна з пра-даўшчыц. І спецыяльна для нас дадала: — Відаць, тая аноў-п'яная валаеца. Танечка ў яе — старэйшая, а яшчэ трое — зусім малыя. Я б такіх маці — з аўтамата, каб дзяцей не пладзілі і не мучылі потым...

Сярод ночы — званок па "02". У выпадках, калі нехта рап-тама памірае, выклікаюць "хут-кую дапамогу", і міліцыю. Мы ту-ды, (я кравя дзяўчыну), заходзім у дом. Першае, што адчуваем, — пах прытопа. Пах жудасны, не магу перадаць — яго ні з чым па-раўнаць нельга, той, хто праца-ваў у міліцыі, мяне зразумее. У гэты момант абарваўся, пакрылася целлю, зарэсало брудам, посуд і падлога не мыліся неапраца-ванымі калды... Сярод пакоя сядзе-лі п'яная жанчына (калі можна ве-жачына называць), глядзела на нас і нічога не разумее. Побач, на-ложку, мужчына, дыкдае, то-го, што ад яго засталася. За-сцягнуў шаўковую ўсцю, мучы ро-мем лётанію — жывае месца няма.

Тут жа, на ложку, гуляе хлопчык гадоў трох, падае па труп, раз-маўляе з ім. Выклікалі "хут-кую", каб забраць хлопчыка, не-мае: гэта, маўляў, ваша работа. На патрульні машыне адрэалі яго ў балючы... Я тады ўзняла і вярнула гэтых жанчын...

Колькі іх пачынаў за час сваёй работы Юрыі Аляксандравіч Лу-кашэў, начальнік інспекцыі па справах непаваротлівых Бары-скага гарадскога аддзела ўнутраных спраў, не перапісваў. Многіх, калі не ўсё, ён ведае пай-менна — так уразіліся ў памяць. Выволаў даўдзі ад "роднай хаты" дзяцей, пакрытых каростай, уладкоўваў у інфекцыйную

бальніцу шашыных немаўляў, прыводзіў у свой кабінет галод-ных хлопчыкаў і дзяўчынак, якія днём не бачылі хлеба і гадзіны не чулі нармальнага чалавечага го-ласу. Потым многія з іх не хацелі вяртацца да бацькоў, Чужыя дзяўчкі ўсмешліся ім і купілі марожанае. А дома было бес-прытульна і страшна, там заста-ваўся гэты жудасны пах — пах гніення.

Пазбавленне бацькоўскіх правоў — фрэза з тых, што ўжо не краюцца. Падумаеш, спра-ва... Добра бацькі выхоўваюць, у дрэнных гэту магчымаць аднімаюць разам з дзецьмі. Аднімаюць афіцыйна, пры навукасі ўсёх дакументаў, па-даюцца апазіцыю рысу пад тым, да чаго былі мамы і таты ўжо даўным даўно імкнуліся самі.

Адзінае, што яшчэ стрымлівала іх імпульс, — грашовое дапамога не дзяцей. За яе можна есці і, го-лаўнае, піць.

І ўсё ж... Хто можа ўзяць на сябе смеласць без вагання пра-весці мяжу паміж укола і сёння, паміж белым і чорным, паміж па-няцямі "добра" і "зла" і "дран-ня"? У дрэнных бываюць мо-мэнты прасвятлення, з танымі цукеркамі і слэзімі раскаяння.

На судзе яны, здаецца, ўстрой-ваюць цэлыя спектаклі з прось-бамі аб дараванні і заварэнні аб поўным выпраўленні... Сэрцы судзіць, а дама, не з каменя. І вяртаюцца ў аддзел унутраных спраў паперкі, у якіх чорным па-белам напісана: у іску ад-мовіцца... Дзеці заставіцца з баць-камі. Усё пачынаецца спачатку: паказанні сведкаў, наведанні сям'і, заварэнні ў міліцыю, па-пярэджанні, пратаколы... І зноў самы тымны суд адхіляе іск, хоць, здаецца, "справа" ве-жыць пад пярэткай кіравання і ў дапаўненнях і дапрацоўках ніякай патрэбы не мае...

Дык што ўсё ж такі лепш — драння мама ці добры дзіцячы дом?

Людзей судзіць самі ж людзі. І збярэжыць "кампірат" на алка-голю "даграджанчэ", Лукашоў у сё ж пакідае ім шанцы. Спачатку, адно папярэджанне, два, тры... Або грашовое спяганне па арты-кулу № 162, частка першая — за злоснае невыкананне баць-коўскіх правоў. Толькі ці многія ўтрымваюць з мінагадзетнай маці, якая жыве на дзяржаўную дапа-могу? У дзяцей жа і збярэжыць... Існуе яшчэ неспраўдлівы інспектарскі кантроль — хача б раз у месяц наведваць не-

шчаслівае сям'ю, паглядзець, чым займаюцца дзеці, ці накарм-леныя, ці здаровыя...

Своеасаблівы гонар Лукашо-ва — асябасця картачка на тых, хто так ці інакш трапіў у яго поле зроку. Ён збярэжыў яе сам, па ўласнай ініцыятыўе і ўласным жа вопытам кіруючыся, крыху больш за два гады. У дзеве ўсе

шчаслівае сям'ю, паглядзець, чым займаюцца дзеці, ці накарм-леныя, ці здаровыя...

Своеасаблівы гонар Лукашо-ва — асябасця картачка на тых, хто так ці інакш трапіў у яго поле зроку. Ён збярэжыў яе сам, па ўласнай ініцыятыўе і ўласным жа вопытам кіруючыся, крыху больш за два гады. У дзеве ўсе

шчаслівае сям'ю, паглядзець, чым займаюцца дзеці, ці накарм-леныя, ці здаровыя...

Своеасаблівы гонар Лукашо-ва — асябасця картачка на тых, хто так ці інакш трапіў у яго поле зроку. Ён збярэжыў яе сам, па ўласнай ініцыятыўе і ўласным жа вопытам кіруючыся, крыху больш за два гады. У дзеве ўсе

шчаслівае сям'ю, паглядзець, чым займаюцца дзеці, ці накарм-леныя, ці здаровыя...

Своеасаблівы гонар Лукашо-ва — асябасця картачка на тых, хто так ці інакш трапіў у яго поле зроку. Ён збярэжыў яе сам, па ўласнай ініцыятыўе і ўласным жа вопытам кіруючыся, крыху больш за два гады. У дзеве ўсе

шчаслівае сям'ю, паглядзець, чым займаюцца дзеці, ці накарм-леныя, ці здаровыя...

Своеасаблівы гонар Лукашо-ва — асябасця картачка на тых, хто так ці інакш трапіў у яго поле зроку. Ён збярэжыў яе сам, па ўласнай ініцыятыўе і ўласным жа вопытам кіруючыся, крыху больш за два гады. У дзеве ўсе

шчаслівае сям'ю, паглядзець, чым займаюцца дзеці, ці накарм-леныя, ці здаровыя...

Своеасаблівы гонар Лукашо-ва — асябасця картачка на тых, хто так ці інакш трапіў у яго поле зроку. Ён збярэжыў яе сам, па ўласнай ініцыятыўе і ўласным жа вопытам кіруючыся, крыху больш за два гады. У дзеве ўсе

шчаслівае сям'ю, паглядзець, чым займаюцца дзеці, ці накарм-леныя, ці здаровыя...

Своеасаблівы гонар Лукашо-ва — асябасця картачка на тых, хто так ці інакш трапіў у яго поле зроку. Ён збярэжыў яе сам, па ўласнай ініцыятыўе і ўласным жа вопытам кіруючыся, крыху больш за два гады. У дзеве ўсе

шчаслівае сям'ю, паглядзець, чым займаюцца дзеці, ці накарм-леныя, ці здаровыя...

Своеасаблівы гонар Лукашо-ва — асябасця картачка на тых, хто так ці інакш трапіў у яго поле зроку. Ён збярэжыў яе сам, па ўласнай ініцыятыўе і ўласным жа вопытам кіруючыся, крыху больш за два гады. У дзеве ўсе

шчаслівае сям'ю, паглядзець, чым займаюцца дзеці, ці накарм-леныя, ці здаровыя...

Своеасаблівы гонар Лукашо-ва — асябасця картачка на тых, хто так ці інакш трапіў у яго поле зроку. Ён збярэжыў яе сам, па ўласнай ініцыятыўе і ўласным жа вопытам кіруючыся, крыху больш за два гады. У дзеве ўсе

шчаслівае сям'ю, паглядзець, чым займаюцца дзеці, ці накарм-леныя, ці здаровыя...

Своеасаблівы гонар Лукашо-ва — асябасця картачка на тых, хто так ці інакш трапіў у яго поле зроку. Ён збярэжыў яе сам, па ўласнай ініцыятыўе і ўласным жа вопытам кіруючыся, крыху больш за два гады. У дзеве ўсе

шчаслівае сям'ю, паглядзець, чым займаюцца дзеці, ці накарм-леныя, ці здаровыя...

Своеасаблівы гонар Лукашо-ва — асябасця картачка на тых, хто так ці інакш трапіў у яго поле зроку. Ён збярэжыў яе сам, па ўласнай ініцыятыўе і ўласным жа вопытам кіруючыся, крыху больш за два гады. У дзеве ўсе

шчаслівае сям'ю, паглядзець, чым займаюцца дзеці, ці накарм-леныя, ці здаровыя...

Своеасаблівы гонар Лукашо-ва — асябасця картачка на тых, хто так ці інакш трапіў у яго поле зроку. Ён збярэжыў яе сам, па ўласнай ініцыятыўе і ўласным жа вопытам кіруючыся, крыху больш за два гады. У дзеве ўсе

шчаслівае сям'ю, паглядзець, чым займаюцца дзеці, ці накарм-леныя, ці здаровыя...

Своеасаблівы гонар Лукашо-ва — асябасця картачка на тых, хто так ці інакш трапіў у яго поле зроку. Ён збярэжыў яе сам, па ўласнай ініцыятыўе і ўласным жа вопытам кіруючыся, крыху больш за два гады. У дзеве ўсе

шчаслівае сям'ю, паглядзець, чым займаюцца дзеці, ці накарм-леныя, ці здаровыя...

Своеасаблівы гонар Лукашо-ва — асябасця картачка на тых, хто так ці інакш трапіў у яго поле зроку. Ён збярэжыў яе сам, па ўласнай ініцыятыўе і ўласным жа вопытам кіруючыся, крыху больш за два гады. У дзеве ўсе

шчаслівае сям'ю, паглядзець, чым займаюцца дзеці, ці накарм-леныя, ці здаровыя...

Своеасаблівы гонар Лукашо-ва — асябасця картачка на тых, хто так ці інакш трапіў у яго поле зроку. Ён збярэжыў яе сам, па ўласнай ініцыятыўе і ўласным жа вопытам кіруючыся, крыху больш за два гады. У дзеве ўсе

шчаслівае сям'ю, паглядзець, чым займаюцца дзеці, ці накарм-леныя, ці здаровыя...

Своеасаблівы гонар Лукашо-ва — асябасця картачка на тых, хто так ці інакш трапіў у яго поле зроку. Ён збярэжыў яе сам, па ўласнай ініцыятыўе і ўласным жа вопытам кіруючыся, крыху больш за два гады. У дзеве ўсе

шчаслівае сям'ю, паглядзець, чым займаюцца дзеці, ці накарм-леныя, ці здаровыя...

Своеасаблівы гонар Лукашо-ва — асябасця картачка на тых, хто так ці інакш трапіў у яго поле зроку. Ён збярэжыў яе сам, па ўласнай ініцыятыўе і ўласным жа вопытам кіруючыся, крыху больш за два гады. У дзеве ўсе

шчаслівае сям'ю, паглядзець, чым займаюцца дзеці, ці накарм-леныя, ці здаровыя...

Своеасаблівы гонар Лукашо-ва — асябасця картачка на тых, хто так ці інакш трапіў у яго поле зроку. Ён збярэжыў яе сам, па ўласнай ініцыятыўе і ўласным жа вопытам кіруючыся, крыху больш за два гады. У дзеве ўсе

шчаслівае сям'ю, паглядзець, чым займаюцца дзеці, ці накарм-леныя, ці здаровыя...

Своеасаблівы гонар Лукашо-ва — асябасця картачка на тых, хто так ці інакш трапіў у яго поле зроку. Ён збярэжыў яе сам, па ўласнай ініцыятыўе і ўласным жа вопытам кіруючыся, крыху больш за два гады. У дзеве ўсе

шчаслівае сям'ю, паглядзець, чым займаюцца дзеці, ці накарм-леныя, ці здаровыя...

Своеасаблівы гонар Лукашо-ва — асябасця картачка на тых, хто так ці інакш трапіў у яго поле зроку. Ён збярэжыў яе сам, па ўласнай ініцыятыўе і ўласным жа вопытам кіруючыся, крыху больш за два гады. У дзеве ўсе

шчаслівае сям'ю, паглядзець, чым займаюцца дзеці, ці накарм-леныя, ці здаровыя...

Своеасаблівы гонар Лукашо-ва — асябасця картачка на тых, хто так ці інакш трапіў у яго поле зроку. Ён збярэжыў яе сам, па ўласнай ініцыятыўе і ўласным жа вопытам кіруючыся, крыху больш за два гады. У дзеве ўсе

шчаслівае сям'ю, паглядзець, чым займаюцца дзеці, ці накарм-леныя, ці здаровыя...

Своеасаблівы гонар Лукашо-ва — асябасця картачка на тых, хто так ці інакш трапіў у яго поле зроку. Ён збярэжыў яе сам, па ўласнай ініцыятыўе і ўласным жа вопытам кіруючыся, крыху больш за два гады. У дзеве ўсе

шчаслівае сям'ю, паглядзець, чым займаюцца дзеці, ці накарм-леныя, ці здаровыя...

Своеасаблівы гонар Лукашо-ва — асябасця картачка на тых, хто так ці інакш трапіў у яго поле зроку. Ён збярэжыў яе сам, па ўласнай ініцыятыўе і ўласным жа вопытам кіруючыся, крыху больш за два гады. У дзеве ўсе

шчаслівае сям'ю, паглядзець, чым займаюцца дзеці, ці накарм-леныя, ці здаровыя...

Своеасаблівы гонар Лукашо-ва — асябасця картачка на тых, хто так ці інакш трапіў у яго поле зроку. Ён збярэжыў яе сам, па ўласнай ініцыятыўе і ўласным жа вопытам кіруючыся, крыху больш за два гады. У дзеве ўсе

ЗАМЕСТ ЭПІЛОГА

Вядомы акцёр Том Хэнкс сыграў ролю капітана кэсічнага карабля "Ала-лю-13" Джымі Лавэла.

Палёт гэтага карабля ў 1970 годзе ледзь не завяршыўся трагедыяй, толькі мастэрства персаналу з цэнтры кіравання палётамі НАСА да-памагло астраўтанам вярнуцца на Зямлю. Задача тады не была выканана, адсюль і назва фільма — "Страчаны Месяц".

"ФУНДАМЕНТАЛЬ-НЫ" ЭКСТРЭЗІЗМ

У Бангладэш ісламскія фундаменталісты запатра-бавалі адстыгі ўрада, якому, на іх думку, не ўдалося апра-вадзіць ісламскую рэлігію.

Асабліва сур'ёзныя прэ-тэнзіі прад'яўляюцца да нека-торых пісьменнікаў, чые творы заклікаюць павяжэць ро-зныя рэлігіі.

СМЕРЦЬ ПАТЭРЯХА

